

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an 150 Lei
jumătate 75 Lei
străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

„Ca toți să fie una“

Ioan 17, 21

Săptămâna care s'a dus a fost o săptămână de neîncetate și fierbinți rugăciuni pentru întreaga Biserică creștină. Din 18 Ianuarie, timp de 8 zile, în toată lumea a avut loc așa numita octavă de rugăciune pentru unirea bisericilor. În acest timp, dela capăt la altul al lumii, valuri de rugăciuni fierbinți s'au îndălțat la ceruri pentru rămânerea sidului de ură dintre frați pentru uitarea trecutului de sfășiere și război, pentru înfăptuirea celui mai scump și mai frumos ideal dorit atât de mult de Isus Hristos: Unitatea bisericii lui.

Acest frumos și creștinesc obicei, de-a ruga pentru unirea sfintelor biserici, l-a produs în anul 1907 doi preoți protestanți germani.

El a fost îmbrățișat cu toată căldura de Biserică catolică; papa Pius X. și Benedict XV au și dat indulgențe pentru cei ce se ruga pentru realizarea acestui creștinesc gând. A prins rădăcini adânci și în gura protestanților și ortodocșilor, așa ca să fie răspândit în lumea întreagă. La Blaj de rugăciune din 1935 au luat parte lângă preoții catolici, mitropolitul Eulo-ge, arhiepiscopul bisericilor ortodoxe din Europa (cu reședința în Paris), arhiepiscopul Serafim, arhiepiscopul Damian, rectorul seminarului teologic rusesc din Paris, arhiepiscopul Nicolae de Pecey din Estonia, arhiepiscopul Tichon din Berlin și alții. Și astăzi crește numărul acelor cari își unesc rugăciunile lor către Tatăl ceresc și cer grăbească ora când va fi o turmă și un păstor. Biserică, dacă nu sub forma aceasta, dar dela începutul existenței sale, înaintea liturghiei se roagă pentru unirea tuturor creștinilor. Și acest lucru trebuie să-l facă orice creștin, care dorește înfrățirea bisericii în fața atacurilor tot mai periculoase ale comunismului necredincios. Poruncește apoi și legea de competență a legii creștine, legea iubirii. Căci în învățătura creștină totul se clădește pe iubire și adună și unește. Și aceasta este și prințipa din urmă a lui Isus Hristos, cea mai fierbinte și mai vie dorință a lui, pentru realizarea căreia n'a încetat să se lupte nici în pragul patimirii Sale. „Eu vă rog, ca toți să fie una și ca să fie în noi: ca să creadă lumea că tu m'ai trimis“.

Nu mai încapă îndoielă că prin aceste rugăciuni Hristos s'a rugat pentru dragostea

și unitatea bisericii sale. L-a cerut acest lucru doar apostolilor săi în tot cursul predicării sale, l-a ales ca semn al legăturii dintre ei și El și ca icoană a legăturii și unității dintre El și Tatăl. Pentru aceasta s'a rugat Hristos ca toți să fim uniți între noi, așa cum este el cu Tatăl, ca aceasta să fie semnul după care lumea avea să creadă că el este trimisul lui Dumnezeu.

Dar deși dorită atât de mult unirea din toate părțile, ea se va înfăptui cu greu. Vor mai trece poate veacuri multe până se va ajunge la aceasta. Oricât de grea ar fi însă, cu toții avem datoria s'o dorim și să ne rugăm pentru aceasta.

Să ne unim și noi rugăciunile cu rugăciunea Bisericii. Să urmăm și noi pilda lui Hristos din noaptea patimilor sale. Să facem ceea ce a făcut și el pentru acest lucru: să ne rugăm. Ingrijorat de soarta fiilor săi, plin de dragoste și părintească grijă pentru viitorul tot mai negru și mai întunecat care aștepta biserică sa, Hristos s'a rugat.

Știa că vor veni veacuri de urgie asupra alor săi, că se vor scurge sute și poate mii de ani cu zestre bogată în chinuri pentru închinătorii lui, și Hristos se ruga. Prin negura veacurilor îi vedea risipiți pe fața întregului pământ și în fața valului de ură revărsată asupra lor îi voia uniți prin legăturile puternice ale dragostei. Îi voia strânși pe toți într'un front puternic, uniți prin dragoste și de neînvingători în luptă. Stăncă puternică de care sadarnic se vor izbi în furia lor neputernicioasă valurile urii și necredinței dușmane.

Și în adevăr că pentru înfăptuirea unui atât de greu și trebuincios lucru, nu putem face nici noi mai mult decât a făcut însuși Hristos, să ne rugăm.

E singurul lucru mai bun ce-l putem face, căci unirea nu se va realiza nici cu forța, nici cu banul cum se încearcă la noi, cu nimica, numai cu rugăciune și dragoste. Ura împărășie nu adună, singură dragostea clădește și unește. Atacurile și danii acelor puși în slujba acestei cauze vor sădarnici totul și vor adânci și mai mult prăpastia care ne desparte.

De aceea trebuie să mergem pe calea dragostei, iar aceasta nu atârând de noi ci vine dela Dumnezeu, temelul și taylorul a toată dragostea, și trebuie s'o cerem, trebuie să ne rugăm, rugăciunea fiind cel

mai puternic mijloc pentru dobândirea dărilor dela Dumnezeu.

Puterea ei este nesfârșită atunci când este îndreptată pentru un lucru bun și este făcută cum trebuie.

Unirea însă, cu siguranță că este un lucru bun, căci însuși Hristos a cerut-o rămâne dar numai ca noi să ne rugăm cum trebuie, ca Dumnezeu să o și înfăptuiască.

Cum se îngrijește Mitropolia din Blaj de elevii săraci

Cu toate că astăzi Mitropolia din Blaj nu mai are nici pe departe mijloacele materiale de până acum, — că doară mai întâi l-a înjumătățit banii gata la preschimbarea coroanelor austro-ungare, apoi l-a luat toate pământurile prin reforma agrară, iar drept pupăză pe colac l-a luat mai înjumătățit prin conversiune și banii depuși la bănci — zic, cu toată această mare sărăcie, Mitropolia din Blaj continuă să ajutoreze pe elevii săraci dela școlile din Blaj.

Din fundațiile de stipendii sau burse cum se numesc astăzi, da, an de an, ajutoare în valoare de zeci de mii de Lei.

La vreo 100 de elevi sărguincioși săraci le împărțește și astăzi, ce e drept abia numai din luna Februarie până în Iunie, tot la 5 zile câte 2 kgr. și jumătate pâine numită jăpăi.

Iar acum de curând a împărțit direcțiilor școlilor secundare din Blaj suma de Lei 14.460, din cari să se plătească medicamentele elevilor cu adevărat săraci.

Ce pagubă că această Mitropolie e astăzi prin multele reforme atât de sărăcită și că nu poate ajutama ca mai de demult! Las'că acumă da Statal burse din belșug, însă bursele date de Mitropolie erau și sunt par'că mai bucuros primite de către toată lumea.

Ziua unirii la Blaj. Praznul unirii a fost sărbătorit cu multă însuflețire și bucurie în întreaga țară. La Blaj s'a servit o slujbă religioasă de către p. canonic Dr. Ioan Sâmpălean, înconjurat de un sobor de preoți. Răspunsurile au fost date de corul studenților teologi condus de p. Ion Florea. Au fost de față autoritățile civile și militare și școlile, în frunte cu profesorii și directorii lor.

Arhiepiscopul din Tokio, țara Japonezilor, este un chinez cu numele Tatsuo Doi. I. P. S. Sa este de 47 ani și a fost hirotonit la Roma. Toți preoții supuși I. P. S. Sale sunt japonezi. Este întâia arhiepiscop catolic japonez în Japonia.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Marele preț al sf. liturghii

Prețul sfintei jertfe liturgice este nespus de mare, pentru că, după cum ne asigură sf. Ioan Gurădeaur, sf. jertfă liturgică are acelaș preț ca jertfa de pe muntele Calvarului, fiindcă și în sf. liturghie acelaș este cel ce se jertfește ca și pe muntele Calvarului.

Slujba sf. liturghii are cel mai mare preț între toate faptele bune.

Precum întrece soarele prin strălucirea sa toate stelele, așa că, în clipita în care se înalță soarele pe cer, toate celelalte stele dispar și nu se mai văd, — întocmai așa întrece și sf. liturghie toate celelalte fapte bune pe cari le putem face noi oamenii. Dacă am așeza pe o parte a unei cumpene toate faptele noastre cele bune, ca rugăciunile, posturile, ajutorarea săracilor și abdicarea de toate cele lumesti — iară pe cealaltă o singură liturghie, partea cumpenei în care se află sf. liturghie ar trage în jos cealaltă parte, ca și când în aceasta nu s'ar afla nici o greutate. Aceasta, fiindcă prin faptele acestea bune li aducem lui Dumnezeu jertfă numai lucrări omenesti, pe când prin slujirea unei singure sf. liturghii li jertfim Domnului numai daruri cerești, trupul Domnului, sângele Domnului, ranele lui Isus, suferințele lui Hristos, vrednicile Fiului lui Dumnezeu, virtuțile aceluia și chiar pe el însuși.

Acelaș lucru ni-l arată însași sf. biserică, pentru că conciliul (săborul) din Trient ne spune, în canonul 22, că oamenii nu-i pot aduce lui Dumnezeu un dar

mai sfânt și mai dumnezeesc, decât sf. liturghie.

Sf. Augustin ne povestește că un a-nume Hesperiu a fost mult turburat de spirite necurate. Un preot i-a slujit o sfântă liturghie, și numai decât l-au părăsit spiritele necurate.

Sf. Gregoriu cel Mare ne asigură că sute de corăbieri au fost scăpați dela moartea sigură prin sf. liturghii.

Beda venerabilul ne spune că mai mulți întemnițați și-au simțit cătușele deslegate în vremea în care se jertfea pentru ei sf. liturghie și că mai mulți bolnavi s'au vindecat.

Sfinții martiri nu plecau, pentru cât bun e în lume, la moarte, fără de a fi fost întăriți mai întâiu prin sf. împărtașanie.

Sf. Monica, mama sf. Augustin, în zilele cele din urmă ale vieții sale, nu s'a îngrijit de nimic altceva decât ca să se jertfească pentru ea cât mai multe sfinte liturghii.

Sf. Efrem, diaconul bisericii din Edesa Siriei, și-a spus, înainte de moartea sa întâmplată la anul 378 după Hristos, dorințele sale călugărilor din jurul său: »După moarte gândiți-vă la mine într'una. Ingropați-mă fără nici o pompă, fără predică, în hainele mele pe cari le purtam zilnic, în cimitirul comun. Îtovărășiți-mă cu rugăciunile voastre. Jertfiți pentru mine fără întrerupere sf. jertfă liturgică, și în ziua a treizecea pomeniți-mă din nou în rugăciunile voastre. Pentru că cei morți sunt foarte bucuroși de sf. liturghie«.

Sf. Izidor era țaran și încă arândăș al moșiei contelui Ioan Bergas din Madrid. El obișnuia să meargă zilnic la biserică și să asculte sf. liturghie. Iară când era la lucrul câmpului se ruga într'una ori cânta cântări sfinte. În Spania erau și în vremea aceea oameni răi cum sunt și astăzi. Unii dintre aceștia l-au pârît la stăpânul său că e mai mult la biserică decât la moșie și că în forma aceasta nu-i va putea plăti arânda. Stăpânul său s'a hotărît să se

convingă însuși de adevărătatea părții s'a dus într'o dimineață la moșie, iar Izidor nu l-a aflat acolo, căci el era de obicei, la sf. liturghie. Însă ce mirat contele când în locul lui Izidor îngeri țineau de coarnele plugului. Vă contele aceasta, a avut tot mai mare respect față de Izidor. Pârșii însă nu ostoiat și l-au pârît din nou, că prea pierde vremea cu rugăciunile și mătâr. Atunci contele l-a chemat la sine și spus că-i este groază că nu-i va plăti arânda. Izidor i-a răspuns: »Așteptă stăpâne, până la seceriș. Iar dacă pân-turile lucrate de mine vor produce puțin decât cele lucrate de vecinii să-mi luați întreagă roada«. Ce să însă? Pământul lui Izidor a produs cu mai bine decât al celorlalți, așa că el numai că și-a putut plăti arânda, ci mai rămas încă foarte mult.

Era la 12 Septembrie 1683. Viena era împresurată de Turci. Dacă Turcii ar fi izbândit, ar fi pătruns și în Germania și Franța, și istoria Europei pe se schimba altfel. Împărat al Austriei Leopold I, iară Papă la Roma Inocențiu XI. Papa, văzând seriozitatea situației trimis la împăratul pe călugărul capucin Marcu de Aviano, cel mai mare orator bisericesc al timpului său, ca să înștească prin cuvintele sale armata creștină. După ce vorbise ostirei, se apucă și să meargă în fața armatelor adunate în jurul dealului Kahlenberg din Viena, sf. liturghie însă cu atâta căldură încât cei 30 de preoți conducători de oaste, cari îngenușchiau cu toții în fața altarului, și întregă ostirea era cuprinsă de o însuflețire sfântă. La sfârșitul sf. liturghii a luat crucea în mână și a spus: »Biruința e a noastră dacă vă încredeți în Dumnezeu. Luptați-se numai pentru Viena, ci pentru întreaga creștinătate«. Apoi a mers în fruntea ostirilor păgâne și, ridicând crucea, a spus: »Iată crucea Domnului! Fugiți voi oștile păgâne«. Și ce se întâmplă! În dimineața de 14 Septembrie, la ziua cru-

Foia „UNIRII POPORULUI“

Cântec

Astăzi, eu și-am scris
Rânduri câteva,
Ca să știu de tine
Și să-ți spun ceva:

Dacă'n vis la noapte
Brazi se vor ivi,
Alințați, în șoaptă,
Atunci tu să știi:

Măine 'n fapt de seară;
Luna când va fi,
Printre brazii voștri
Iarăși voi veni...

I. Brumăreț

Căntece

Te-am iubit badeo într'o seară
Te-am făcut și fie fală,
Tu cu jala dela mine
Poți iubi pe ori și cine,
Eu cu jala dela tine
Nu nu mă mai iubește nime.

Așa sic oameni 'n sat
Ca să fie talpa de iad,

Talpa la iad ce să fie
Ca n'am omorât om viu
Nici n'am iubit însurat,
Da de june nu-i păcat.

Culese de Aurelia Marcu Inv.

Surori de Vlădici

A murit în ziua Nașterii Domnului sora vlădicului nostru dela Oradea, Domnișoara Lucreția. Înmormântarea ei s'a făcut cu mare cuvânt, ca o înmormântare națională, și cu drept cuvânt. Răposata a răposat cu adevărat în Domnul, după o viață îndelungată și plină de muncă, pentru ai săi și pentru toată lumea năcăjită. Ajunsă orfană în casa părintelui său, protopop, pe când se ridica fată mare, ea a luat locul mamei sale în familie, și a fost gospodină pentru gospodărie, și mamă bună pentru frații și surorile sale mai mici. Și era bună și harnică lucru mare. Doar și numele, Lucreția o menia la hărnicie în lucru. Ce înțeles să albă, doară, numele de Lucreția, decât iubitoare de lucru. Și așa a și fost. N'avea stare, nici alinare, până nu le leprăvia toate. La timp și cu rânduială. Că doar rânduiala este sufletul mai presus de toate. De aceea lucra și pentru suflet. Bai, mai mult. Toate lucrurile le săvârșea cu gândul la suflet, și pentru suflet. De aceea nu era suflet, care să fi fost cunoscut, și să nu fi fost ajutat și îndrumat de ea.

lată pentru ce prețuită și iubită era de toți ce o cunoșteau și-i pricepeau roșal lucrurile sale. Fratele său, Vlădiciu, o pricepea mai bine și o prețuia mai mult. El era nu numai că soră, ci ca o mamă.

Cu vârsta, D-ra Lucreția se ocupa tot mult de lucrurile sufletesti, și ori unde era făcut un bine, pentru orfani, pentru săraci, pentru bolnavi, pentru tineret, ea era în frunte sau între cei dintâi, care alergau întru ajutorul celor ce începeau lucrurile bune. Și așa de mult s'a desăvârșit în deprinderea faptelor bune de părea mai mult o călugăriță; cum și ea se simțea.

S'a sfârșit sora Lucreția, ca o sfântă și jiltoare în serviciul iubirei de aproapele, și în vântul preotului dela înmormântare o învălă în aureola unei femei curvoase, căreia Domnul i-a hărăzit ceasul morții chiar în ziua Nașterii Fiului sau unul născut, ca murind să se nască cu El, vieții celei de veci.

Când le citim toate acestea și le socotim înaintea lui Dumnezeu, ne bucurăm cu sufletul văzând și din aceasta, cum, din darul Domnului înaintăm cu vremea în cele sufletesti, ascultând cele de acum cu cele trecute vreme. Că din citite am mai cunoscut și alte surori de vlădici. În fiecare din ele se oglindesc mult puțin, vremea în care au petrecut.

Am auzit, de pildă, despre sora vlădicului Bob: Maria, care a trăit toată viața pe lângă fratele său. Înainte de a ajunge vlădică la Bob Ioan Bob era protopop în Târgu-Mareș.

irile turcești au despresurat Viena și propa a început a răsufla mai ușurată. Punea s'a făcut pe urma sf. liturghii, jită cu atâta căldură și încredere, în a oștirea întregi, de către călugărul arcu de Aviano.

Dacă preoții Vechiului Testament au putut să curețe prin jertfele lor sângele ranele soldaților din războaie, cu cât mai bine vor putea șterge preoții noului Testament vinele și păcatele morților de acum prin sf. jertfă liturgică?

De aceea ar trebui să se obișnuiască sfârșit și credincioșii noștri cu jertfirea mai deasă a sfintei liturghii. Ar trebui să se înțeleagă odată că nu există pe lume jertfă mai plăcută Domnului decât liturghie și că pe urma nici unei fel de rugăciune n'a făcut atâtea minuni ca pe urma sfintelor liturghii slujite anume de către preoți.

Orice necazuri aveți deci, dragi credincioși, rugați-l pe preotul vostru să vă facă una ori mai multe sf. liturghii, și veți avea cel mai mare folos ce-l pot avea oamenii muritori. **Părintele Iuliu**

Știri bisericești

Misiuni populare ținute în cursul anului 1937. În anul care a trecut Reuniunea arhiepiscopale de misiuni a desfășurat o activitate din cele mai rodnice și mai bine-avântate. Au fost ținute misiuni sfinte în 5 comune cu cele mai frumoase rezultate.

Biserici consacrate. În cursul anilor 1936 și 1937 I. P. S. Alexandru, după numirea sa ca arhiepiscop și mitropolit al Blajului, a consacrat următoarele biserici în arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș: în 1936 la Târgu-Lureș și Dâmbu, în 1937 la Delureni, Răzoare, Săida-Cuta, Alton, Voslobeni, Bicz-Chei, Bicz-Dâmuc, Șârmaș, Șăușa și Cipăleni. Biserica din Budești, districtul Șârmaș, a fost consacrată de P. S. Sa Dr. Ioan Bălan episcopul gogojului.

oru-sa Maria, cu el. Trăiau în casa mică de lângă biserica de lemn, care până mai anțerț fusese unica biserică a Românilor din acest oraș de la marginea Câmpiei. Cum trăia Maria lângă fratele său, se poate judeca din următoarea întâmplare ce se povestește:

Protopopul Bob tocmai mesteca mămăliga pentru cină, când sora de la Blaj doi cățareți, cari îi aduseră vestea, că împărăția a aprobat și întărit alegerea lui de vlădică...

Bob mestecă înainte mămăliga în ceain, dar nu-și putu stăpâni bucuria, ca să nu o spună și surorii sale, pe care o strigă:

- Auzi, Mario, că eu sunt vlădică!
- Ce ești? — vlădică, dragă..!
- Ba pe dracu... răspuse sora în graba ei...

Aceasta soră mai târziu a turburat mult treburile vlădicului cu învățatul neamului George Șincal, încât l-a adus l-a o dușmănie nedumerită pe cei doi bărbați, și la lucruri cari au rămas dureroase pentru toate vremurile.

Am citit undeva și de sora marelui vlădică Samoil Vulcan de la Oradea, Măcinca. Această femeie se ocupa de tot ce se petrecea la curtea vlădicească. Îi plăcea să se amestece și în treburile gingașe ale căsătoriei tinerilor candidați de preoți, și mulți trebuiau să asculte de sfaturile ei, nu de îndemnul inimii lor. Unul dintre aceștia, care a ajuns mai târziu canonic, spune, cum nu l-a lăsat să lezeze căsătorie pe cine a vrut el, ci îl îndemna să lezeze pe alta. Pentru asta el nu a mai voit să se căsătorească. A rămas celibe, cum rămân azi tot mai mulți preoți.

Cetățeanul slobod

(Ce trebuie să știe?)

Omul care trăiește în propria lui țară, sub oblăduire națională, trebuie să înțeleagă din bună vreme că el este o verigă în lanțul neșfârșit al națiunii întregi.

El nu se poate lăsa prăpădit, prost, sărac, pentru că atunci veriga ce este el ușor se poate rupe, și rupe lanțul întreg. El trebuie să năzuiască să fie tot mai deștept, mai lămurat, mai învățat, mai avut, mai bine hrănit, mai sănătos, pentru a fi mădular puternic al poporului său și un bun apărător al patriei. El nu poate zice: nația mea și țara mea nu atârnă de mine! Ce sunt eu, pentru a avea o așa de mare însemnătate?

Nu-i putere pe lame, care să-l poată scoate pe-un om din nația și patria lui! Dacă omul e cinstit, drept, harnic și are toate însușirile bune, el va face, chiar de n'ar voi, să i fie nația mai tare și patria mai fericită. Dacă e întonecat, lenes, nepăsător, de răutatea lui se resimte toată nația și țara, chiar dacă el ar voi să nu facă nimănu nică o stricăclună.

Așa însă cum stăpânia națională dintr-o țară trebuie să răspundă de binele tuturor supușilor săi, așa și fiecare cetățean slobod răspunde de binele obștei, de fericirea sau nefericirea nației și a patriei sale.

Aici e marea taină care leagă pe om de fratele de același sânge și limbă, și pe toți de aceeași țară, de aceeași patrie.

Ori mor cu toții înfrânși, ori trăesc și biruiți cu toții. Ori sunt fericiți și mulțumiți cu toții, ori trăesc în mizerie comună!

Aceasta e legea neamului și a cetățeanului slobod în propria lui țară.

Tot asemenea cetățeanul slobod trebuie să știe, că el nu poate face ce voeste în țara lui, ci numai ceace e spre folosul tuturor. El e slobod dar e legat de legăturile datoriei către neam. El trebuie să respecte și să țină legea mai tare decât alt cetățean de alt neam; el trebuie să recunoască autoritățile, să le cinstească și să le asculte.

Nu pot să nu pomenesc aici și de sora regretatului Episcop Radu, de la Oradea, care a murit ca un martir, jertfă a atentatului săvârșit de un ovren bolșevic în Senatul României, la 8 Dec. 1920. Todorica Radu, mai trăiește și azi, ca o statuetă a durerii. Ea a văzut căderea năpraznică a voinicului său „bacin”... Văduvă de două ori de soț, nici o văduvie nu a lovit-o ca și văduvia după moartea fratelui său vlădică, a cărui pierdere neașteptată l-a zguduit tot roatul vieții. După ce ani de zile a purtat costumul românesc de pe Mureș, la serbări alese în strălucitul palat din Oradea, acum e într'un doliu neîntrerupt, și stropește cu lacrimi ori ce amintire ori pomenire a culva despre fratele său, vlădicul Demetriu.

După aceste icoane, că Maria, Măcinca și Todorica, Lucreția de la Oradea ne apare ca o fericită muritoare, care a trăit bine făcând în jurul său, colaboratoare a fratelui său, pe care l-a crescut și l-a povățuit până și-a închis ochii, lăsând tuturor femellor creștine, și mai ales surorilor preteșe, o minunată pildă de viață activă, modestă, cuvloasă, cum se poartă în casele oamenilor biserică. Chiar surorile călugărițe, cari așa de frumos înfrîpeză viața dăbovnică în biserică noastră, au câștigat în ea o frumoasă pildă de urmat.

Dr. Hie Dălanu

Dacă ne vom întreba și vom răspunde cu sinceritate cât am împlinit din aceste porunci, va trebui să recunoaștem, că mulți am greșit și greșesc împotriva lor. Și astfel o mare parte a relelor, de care ne plângem, sunt pricinuite chiar de noi înșine, cari nu am ținut aceste îndatoriri naționale în Statul nostru național. (Dela „Astra”).

Din Sânmiclăuș

Sânmiclăușul este una din cele mai frumoase comune de pe valea Târnavei-Mici. După amestecarea locuitorii ei, Români și Unguri, trăiesc în bună înțelegere și pace și sunt cu toții aște bunii patrioți. Ca în toți anii așa și în anul acesta ziua de 24 Ianuarie au sărbătorit-o cu multă însuflețire.

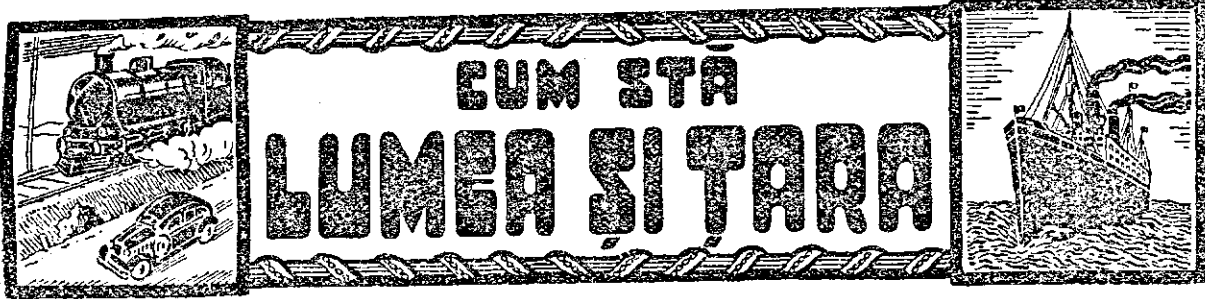
În sunetul clopotelor dela cele trei biserici din comună, locuitorii comuni, școlarii și premilitarii, conduși de dl. Colceriu au luat cu toții parte la slujba religioasă oficiată în biserică gr. cat. din loc, după care a urmat o reușită serbare aranjată la școala primară de stat.

Aici dl. lav. director Eugen Tufan a rostit o simțită cuvântare plină de învățăminte bune și frumoase, îndemnuri pentru viitor. A arătat frumos și pe înțelesul tuturor ce înseamnă a-i iubi patria. Însemnătatea și valoarea acestei iubiri, care te ridică și înalță deasupra tuturor, care unește și întărește pe fiii aceluiași neam. A arătat, care este rostul acestor praznice naționale, care toamă întărirea și dezvoltarea acestui sentiment în popor o urmăresc. Vorbește apoi despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie. Istoriseste cum s'a făcut această, greutățile ce păreau de neînving pe cari le-au întâmpinat cei cari au dorit unirea, însă războaiele binecuvântate pe cari le-a adus această pentru neamul românesc și învățămintele pe cari le putem trage noi din aceasta, mai ales azi când suntem împărțiți prin atâtea lupte politice. A urmat apoi un program foarte frumos și bogat, format din cântări și jocuri naționale. Corul a fost condus de harnicul și priceputul învățător Alexandru Petraș, iar jocurile de dăoara învățătoare Veronica Dobrescu.

În fața întregii comune au defilat apoi premilitarii subcentrului, serbarea luând astfel sfârșit într-o însuflețire de nedescris.

Augustin Colceriu

Unul care vrea să moară la închisoare. În zilele trecute poliția din Cluj a reușit să prindă pe un vestit hoț ardelean Margăraș Petru, care făcuse în ultimul timp peste 90 de furturi. Margăraș Petru nu este bătrân de loc, nu are decât 48 ani. Meseria de hoț și-a început-o la 21 de ani. De-atunci cea mai mare parte a vieții și-a petrecut-o prin închisori. Până acum a făcut peste 20 de ani de temniță. Aproape nu este închisoare în țară unde să nu fi fost și el. Cu toate acestea el nu s'a îndreptat de loc. Viața din închisoare a început să-i placă, și la poliție a declarat că mai bine se simte în umbra zidurilor de temniță, între vechii lui tovarăși, decât afară la lumină, în așa zisa lume liberă și cinstită și că acolo și vrea să moară.

Alegeri peste tot — Schimbarea semnelor din alegeri — Un nou partid politic — Război crâncen în Spania și Răsărit

In plină luptă electorală

Țara se găsește din nou în pragul unor mari frământări. Alegerile bat la ușă și în țară s'a început propaganda electorală. Ca în totdeauna, zoala și frământarea celor dornici de mărire lumensă și scaune moi în sfatul țării este cât se poate de mare. Lupta va fi din cele mai grele și va ținea mult, căci au loc tot acum și alegerile comunale și județene.

Modificarea legii electorale

Odată cu dizolvarea parlamentului și cu fixarea alegerilor, guvernul a hotărât și ștergerea semnelor electorale și înlocuirea lor cu puncte. Așa să de azi încolo nu se va mai vota pe roată, băț sau stea, ci numai pe puncte. Guvernul, care și-a depus cel dintâiu lista candidaților, la comisia electorală, a primit ca semn un punct și losul întâi pe listă, liberalii două puncte și losul al doilea, național-tărăniștii trei puncte și losul al treilea, validiștii patru puncte și losul al patrulea, „Totul pentru țară” cinci puncte și losul al cincilea, iar împărțirea acestor noi semne se va continua tot așa, dându-se fiecărui partid losul și numărul convenit de puncte, în ordinea în care s'au depus listele.

Partidului național-tărănesc era să i-se facă o mare nedreptate. I se dase numai losul al cincilea, deși i-se convenia losul al treilea, listele național-tărăniștilor fiind înaintate înaintea celor validiste. În urma contestației, dl. Maniu i-s'a făcut dreptate, dându-i-se losul convenit.

Această modificare și modul neașteptat cum s'a adus, a produs vii nemulțumiri în rândurile partidelor, cari se pregătesc din greu de luptă.

Guvernul deasemenea este în căutare de partizani cu cari să meargă în alegeri. Se crede că înțelegerea cu Uegurii nu se va face, iar Sașilor li-s'a pus condiția întregirii.

O ruptură în partidul liberal

De unde eram obișnuți ca la noi partidele să se rupă și să se înmulțesească ca ciupercile după ploie, împăcarea liberală din săptămâna trecută, a fost o noutate pentru toată lumea. Totuși ea n'a ținut mult, și o nouă ruptură se anunță.

Împăcarea înfăptuită de dl. Dinu Brătianu și Gheorghe Brătianu n'a fost chiar așa de mult dorită de toți liberalii. Ea a produs mari nemulțumiri și frământări în rândurile întregului partid. Nemulțumirea și neînțelegerea a fost mai mare, atunci când s'au unit organizațiile liberale de pe întreg cuprinsul țării, și s'au numit șefii și s'au fixat candidații pentru alegeri.

Mulți s'au văzut puși în umbră prin noua rânduire, și și-au dat demisia din partidul liberal. Astfel d. N. N. Săveanu, nemulțumit cu rânduirea și împărțirea losurilor dela Putna, și-a dat demisia. Deasemenea și d. Petre Ghiață, urmat de un însemnat grup de nemulțumiți, și-a dat demisia. Și se crede că vor fi urmați de mulți alți membrii ai partidului, între cari și dl. Bejan.

Ei vreau să tacere înființarea unei noi grupări politice, gruparea „I. G. Ducea” sau partidul liberal-romănesc.

În cele din urmă d. Săveanu, după ce i-s'a dat losul cerut, și-a retras demisia și a revenit la partid.

Reorganizarea gărzilor țărănești

În vederea luptei electorale, ce se va desfășura nu peste mult, partidul național-tărănesc a hotărât reorganizarea vechilor gărzii țărănești.

În Ardeal și Banat ele vor funcționa sub numirea de „Gărzile Iuliu Maniu”.

Comandanți vor fi pentru cele din Vechiul Regat, d. general Rujiaschi, iar în Ardeal și Banat d. Ilie Lazăr.

Lupte între Arabi

Între două triburi arabe din regiunea Amarat a izbucnit zilele trecute o adevărată bătălie, în apropiere de granița Irakului, în Transjordania (țară în apropierea Palestinei). După lupte de-o zi și o noapte luptătorii s'au retras lăsând pe câmpul de luptă peste 62 morți și foarte mulți răniți. Soldații englezi, cari au căutat să le impace, n'au avut ce face și-au trebuit să se retragă.

Lupte crâncene în Spania

În Spania situația este cam aceeași. Lupta cea mare se dă în jurul orașului Teruel, pe care generalii spanioli li sosotesc deosebit de important pentru desfășurarea luptelor viitoare. Au fost crâncene mai ales luptele din ultimul timp. În mai multe locuri rezistența bolșevicilor a fost înfrântă și naționaliștii au înaintat. Orașul este un morman de ruine. Bombardamentele din avionne se țin lauz, producând mari pagube de amândouă părțile.

Războiul din Răsărit

se desfășoară în toată puterea lui. Oștile japoneze pătrund tot mai mult pe pământul chinez.

Pe întinsul Chinei se dau cele mai mari lupte, căci China este tot mai hotărâtă să înfrunte năvălirea japoneză. Chinezii îmbrățișiți în bande fără uniformă, dar bine înarmate atacă de toate părțile. De-a-lungul liniei ferate Tientsin-Pekin se dă una din cele mai crâncene lupte, care ar putea fi hotăritoare pentru soarta războiului. Pierderile sunt mari de amândouă părțile.

Cu cât se prelungeste mai mult acest război, cu atât sunt mai mari temerile izbucnirii unui război, care să cuprindă întregă lumea.

Japonia și-a amânat ofensiva pe care vrea să o desfășoare în China de Sud, până după terminarea tratativilor pe cari le duce cu Anglia. Prin acestea Japonia ar respecta drepturile Angliei în China de Sud, iar ei i-s'ar lăsa mână liberă în China de Nord.

Unul care vindea locuri în

Să nu credeți că acesta ar fi fost politician în propagandă electorală. S'ar tot întâmpla și aceasta, dar de regulă politicianii fâgăduiesc raial pe pământ, și lumea cealaltă. Negustorul acesta mârșă trăiește și azi, el e călugărul Glicherie, vicar al stiliștilor din România. Stiliștii sunt un fel de oameni smintiți de jămătate dacă nu pe întregul. Se cred cu mult mai cumioși și învâșși decât vlădicii și conducătorii țării, aceea nu vor să primească nicicum schimbarea calendarului și rămân pe lângă calendarul vechi. Pentru aceasta li se și zice stiliști în stilul vechi.

Călugărul Glicherie din județul Neamț (Moldova) a început o vie propagandă împotriva calendarului nou. Repede și-a găsit partizani cari l-au și ales vlădică. Grijuliu de sufletelor credincioșilor săi, Glicherie a început să le facă la făgăduieli pentru lumea cealaltă. În ultimul timp a mers așa de departe cu făgăduielile, încât le vindea locurile raiale. Și nu era scump de loc, 3000 de lei pe pământ (2.30 metri pătrați) de loc în raial. Cei săraci se puteau întovărăși între ei și să cumpere laolaltă un loc în raial, așa cum bunăoară s'ar cumpăra un lot de casă în Blaj pe „Hârșă” sau în Veza lângă Târnăveni.

Ministerul de Interne nu i-a plăcut loc această împărțire în loturi a raialului și arestat pe bietul Glicherie, așa că azi își păștește la închisoare păcatul de-a fi fost pădarnic cu credincioșii săi.

Nucile de Sebeșel

Sebeșel este un sat din județul Hunedoara, nu prea mare îndepărtare de Dej. Este renumită această comună prin nucile care produce și care sunt de cea mai bună calitate. Calitatea aceasta care are faimă și pe tot teritoriul țării, se obține în special în coaja nucilor, care este foarte subțire, de se poate sparge între degete. Am întâlnit la Sebeșel nucii cu o coajă atât de subțire încât uneori o parte din nuclea nu mai avea coajă proprie zicând ei o simplă poștigă ce se tăia cu vârful unghiei. Nici la această exagerare nu-i bine să ajungem. Deci, să și să alegem nucile ce punem la înșămânțat să stratificat, să aibe coaja potrivit de grosă și o anumită formă mai cilindrică.

S'a obișnuit lumea să creadă că nucile de Sebeșel trebuie să fie mari, dar mărimea acestora este chestie de întâmplare. Dacă sunt plozi multe, nucile vor fi mai mari, dar dacă fi timpul secetos, cum s'a întâmplat în vara acestui an, atunci ele sunt mici. Aceasta înseamnă nu le măsoară calitatea.

Cine vrea să-și procure adevărate nucile de Sebeșel să le procure personal, dela locul de producție.

Prețul lor este de cam 25 lei kgr. la gara Deva.

În privința stratificației vești obține rezultate mult mai bune forțând nucile în primăvara într'un hârdău cu apă, în care ele vor fi lăsa până se cascade. Cele cascade dovedesc că au putere de încolțire iar cele ce nu se deschid plutesc și sunt stricate. Semănași aceste nucile cascade într'un strat din grădina dvs. imediat ce s'a desprimăvărat. Puteți fi siguri că veți obține rezultate mult mai bune.

Încă un sfat: cumpărați nucii pentru înșămânțat la producător. Ele nu sunt tratate cu pesticide spre a fi înălbite, și vor avea deci putere de încolțire mai mare.

Cei trei Ierarhi

de Dr. N. Lupu

Mântuitorul nostru Isus Hristos, încă fiind între ucenicii săi, le-a făgăduit că, depărtându-se din lume nu-i va lăsa pe ei orfani, ei le va trimite pe Spiritul Sfânt, care va fi cu ei întotdeauna și-i va învăța ce să vorbească și cum să apere învățăturile lui; iar înainte de a se înălța la cer le-a zis: — Iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului. — Mai încapă oare vre-o îndoială că Isus Hristos a fost, este și va fi pururea cu biserica sa și cu toți aceia cari caută să împlinescă poruncile și legea lui?

Aceasta s'a dovedit în toate vremurile, căci când valurile tulburi ale necredinții și ale ereziilor, răscolite și stărnite de „cel rău” căutau să înecă biserica și să o înghită, Domnul întotdeauna a ridicat din sinul ei bărbați sfinți și luminați, cari cu vorba și cu scrisul au apărat învățăturile mântuitoare; iar cu viața lor sfântă și înfrănată, și cu zmerenia lor, au dat și altora pildă, nu numai celor din vremea lor, ci tuturor creștinilor din toate vremurile, cari vreau să traiască după cum a zis Isus Hristos și să ajungă la mântuire.

Așa pilde de sfințenie, zmerenie și înțelepciune au fost și sunt în biserică cei trei Ierarhi, adevărați mari vlădici: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gurădeaur. Pe acești trei ni i-a arătat bunul Dumnezeu tocmai în vremurile cele mai tulburi și mai primejdive, când credința începuse să scadă în suflete, iar lăcomia de avere și pofta de mărire deșartă stăpânea aproape pe toți omenii, nu numai pe mireni, ci și pe bisericani și chiar pe mulți vlădici.

Nu cu mulți ani după împăratul Constantin cel Mare, care dăduse libertate bisericii creștine, în sinul bisericii intrară și omeni răi, căci pe atunci era „la mod”, — cum s'ar zice —, să fii creștin. Aceia de și se botezau, ca să fie și ei din partida care plăcea împăratului, totuși nu trăiau creștinește cum ar fi trebuit, ci erau tot lacomi, egăreți și nemilostivi ca și înainte, ceea ce făcea pe mulți creștini proaspeți să se întrebe: — Dacă legea creștină e bună și sfântă, aceștia pentru ce sunt atât de răi? Și dacă Dumnezeul creștinilor este drept, pentru ce nu-i pedepsește, ci îi lasă să-și facă de cap, și încă în numele lui?

Intre episcopi și preoți erau mulți rătăciți cari ziceau că Isus Hristos n'a fost Dumnezeu adevărat — cum zicea Arie —; nici om adevărat — cum zicea Apolinare.

Creștinii cei cu inimă curată ascultau cu inima îndurerată predicile preoților și ale vlădicilor eretici prin biserică, și îi dorea sufletul văzând cum slujitorii altarului căutau să degradeze și să înjosească pe Acela care s'a pogorit din cer pentru mântuirea neamului omenesc. Se stricase sarea pământului, și în Răsărit par'că s'ar fi putut zice cu psalmistul: — Nu este cela ce face dreptate. Nu este până la unul, căci toți s'au abătut și împreună netrebnici s'au făcut. — Dar iată că tocmai în acele vremuri trimite bunul Dumnezeu pe Vasile cel Mare, și pe Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu, născuți amândoi în același an, în aceeași țară și învățați în aceeași școală.

Vasile, întâiul născut dintre zece frați, a văzut mai întâi lumina zilei în Cesarea Capadociei în Asia mică la anul 330. Tatăl său era avocat în Neo-Cesarea din Pont, tot în Asia mică, pe malul de miazăzi al Mării Negre. Numele lui era tot Vasile, iar al mamei sale Emelia. Amândoi erau buni creștini, căci mama avocatului Vasile era sfânta Macrina, ucenița sfântului Grigorie Taumaturgul sau făcătorul de minuni.

Cele dintâi cunoștințe și le-a câștigat tinărul Vasile în casa părintească, dela tatăl, mama și bunica-sa, care a și reușit ca din cei zece nepoți ai săi să facă trei episcopi și trei sfinți.

Când a fost mai mărișor, tatăl îl trimise la Atena în Grecia, unde era pe atunci cea mai vestită școală de filozofie și oratorie, în care se învăța cunoștința lui Dumnezeu, a lucrurilor din lume, a stelelor și meșteșugul de a vorbi frumos și la 'nțeles. Acolo a rămas Vasile vre-o cinci ani, având tovarăș și prieten pe fiul episcopului din Nazianz, pe Grigorie, care mai târziu s'a numit „Cuvântătorul de Dumnezeu, sau Teologul”. Se înfrățiră amândoi și prieteni au rămas pe toată viața. Împreună învățau, împreună se rugau lui Dumnezeu și împreună se sfătuiau, să ducă o viață curată și sfântă și să nu caute altceva în viața aceasta, decât a plăcea lui Dumnezeu și a face voia lui. Împreună se hotărâră să se facă amândoi călugări, cum erau ai sfântului Pahomie din Egipt.

După terminarea studiilor, Vasile merse în Egipt ca să vadă cum trăiesc călugării. Merse apoi și în Palestina la călugării de acolo, și în pustietatea Pontului, adevărat în țara lor, și acolo să ducă viață curată și sfântă slujind numai lui Dumnezeu, și tuturor oamenilor pentru iubirea lui Dumnezeu. Vasile și scrisese regule pentru viața calugărească, cari regule — cu anumite schimbări făcute în decursul veacurilor —, există și azi.

Intorcându-se acasă, Vasile se preoți și ajută bătrânului episcop Eusebiu din Cesarea Capadociei întru împlinirea slujbei lui, mai cu seamă că Cesarea era bântuită de o foamete grozavă, iar ereticul împărat Valente prigonea aspru pe catolici.

La anul 370 muri episcopul Eusebiu, iar episcopii din jur aleseră pe Vasile, pe care îl hiretoni întru episcop tatăl prietenului său Grigorie din Nazianz.

Ca episcop Vasile se apucă să îndrepteze cu mână tare relele cari îi bântuiau biserica: erezii, certe, desbinări și alte răutăți. Pedepsi câțiva preoți și muștră vre-o câțiva episcopi, din care pricină își făcu o mulțime de dușmani. El însă tot atât de săracăcios trăia și se îmbrăca ca și înainte, iar făcându-se la Sasima o dieceză nouă, puse episcop pe prietenul său Grigorie. Acela însă auzindu-și vorbe, că ar fi fost făcut episcop numai din prietenie, își dădu demisia și se retrase la călugării săi din Pont.

Împăratul Valente trimise la Vasile pe Modestus, prefectul Asiei, ca să încerce a-l atrage la rătăcirile lui Arie, dar nu reuși, căci Vasile era tare ca fierul în credința lui, și nici făgăduințele de măriri lumești, nici amenințările cu chinuri și cu suferințe nu-l putură îndupleca. Atunci prefectul îi zise: — Nici odată n'am văzut om ca dumneata. — Vasile îi răspunse: — Poate că niciodată n'ai văzut un episcop.

Prefectul se întoarse la împăratul și îi zise: — De cătră căpetenia bisericii din Cesarea Capadociei suntem biruiți. Făgăduințele le disprețuiește, de pedepse nu se teme, de moarte nu se înspăimântă.

Ca episcop Vasile predica și scria. Dar n'a trăit decât nouă ani ca episcop, ci înfrânt de oboseală, de post și ajunuri cu privegheri, muri la 379 în vârstă de 49 de ani.

Prietenul său Grigorie ajută pe tatăl său, care era de o sută de ani. După moartea părinților, care se întâmplă la 375, Grigorie se retrase iară în pustietate, la călugării, unde se ruga, predica și scria împotriva ereticilor.

La 6 Mai 481, se deschise săborul ecumenic la Constantinopol împotriva ereticului patriarh Machedonie, care și fu alungat din scaun. Părinții săborului aleseră pe Grigorie, care după multe stăruinți din partea episcopilor, primi. Dar și aci începu a-și auzi vorbe. Unii ziceau: — Pentru ce să aducem noi în cetatea împărătească un episcop din Asia, care nici nu e grec. Nu avem noi aici în Constantinopol destul bărbați vrednici de a fi episcopi? Sau dacă nu, putem aduce un

grec din Egipt, dar nu un siriac din Capadocia. Grigorie auzi acestea, și într-o ședință a sinodului zise:

— Văd că inimile voastre sunt tulburate din pricina venirii mele în acest scaun. Nu sunt eu însă mai bun decât profetul Iona. Dacă eu sunt pricina tulburării, aruncați-mă în mare, și se va liniști tulburarea inimilor voastre. Băriterii tăcără rușinați, dar în ziua următoare Grigorie părăsi „cuibarul de viespi”, sum zicea Constantinopolului, și se retrase iarăși la călugării săi, unde mai trăi zile de muncă, de pecăință și de rugăciune, dar sfinte și senine, încă zece ani. Muri la 391 în vârstă de 61 ani.

Ioan Gurădeaur era mai tinăr cu 17 ani decât Vasile și Grigorie. Era născut în Antiochia Siriei la anul 347. Tatăl său Secundus era comandantul oștirilor din Siria. Muri însă într-o luptă, lăsându-și soția, pe vrednica creștină Antusa în vrăstă de abia 20 de ani, cu doi copii, cu Ioan, despre care vorbim, și o fetiță, care însă n'a trăit mult.

Vrednica Antusa se sili să dea fiului său o creștere creștinească dintre cele mai alese. Îl instrui ea mai întâi, iar când îi veni vremea de școală îl trimise la Constantinopol ca să învețe filozofia și oratoria. Acolo făcu cunoștință cu Vasile cel Mare cu care legă o prietenie strânsă, deși era între ei așa mare deosebire de vârstă, căci zicea Vasile: — Înaintea lui Dumnezeu nu există tinăr și bătrân, ci numai suflet curat și inimă zmerită.

După terminarea studiilor vru să se facă călugăr, dar mamă-sa îi zise: — Fiule, vrei să mă lași a doua oră văduvă? Adevărat după ce am rămas fără de tatăl tău, să rămân acum și fără de tine, singură pe lume? Rămâi cu mine, fiule, și fii sprijinul și mângăierea bătrânețelor mele.

Induișat de lacrimile mamei, Ioan rămase în casa părintească, unde statu câțiva timp împreună cu Vasile, ducând viață ca și niște călugări, adevărat în rugăciuni, privegheri, post și înfrânare.

La anul 374 muri nobila sa mamă, și tot în același an episcopii din Siria ținură un sinod ca să completeze unele scaune de episcop vacante. Ochii tuturor se opriră asupra lui Ioan, și i se și trimise o delegație ca să-l roage să primească cinstea și sarcina de episcop. El însă fugi în munții Siriei, unde se alătură unui pustnic cu care trăi patru ani. Murind acela însă, el încă se îmbolnăvi foarte greu, așa încât fu silit să se întoarcă în casa părintească pustie de atâta vreme.

La 381 patriarhul Meletie din Antiochia îi făcu diacon și ajută patriarhului, predicând prin biserică. La 386 muri Meletie și îi urmă Flavian, care îl făcu preot, având pe atunci vrăstă de 39 de ani. Ca preot în Antiochia rămase timp de 12 ani.

La anul 398 muri patriarhul Nectarie al Constantinopolului, iar clerul și episcopii de acolo îl aleseră pe Ioan, trimițându-i o delegație ca să-l roage să primească. După multe rugăminți și multă stăruință primi și merse să pastorească biserica aceea fărâmițată de atâtea erezii și sfâșiată de atâtea certe și neînțelegeri.

A trebuit să lucreze cu mână tare. A înălțat câțiva episcopi și a degradat câțiva preoți, făcându-și astfel o mulțime de dușmani, ca tot omul care merge pe calea dreaptă și nu face complimente nimănui. Intre alți dușmani era și împărăteasa Eudoxia, soția împăratului Arcadie.

Sumeața împărăteasa își făcuse o statuie mare de argint, pe care o așezase tocmai înaintea bisericii în care slugea și predica Ioan. În jurul acelei statui se făceau apoi jocuri populare cu cântece și chiuituri tocmai în timpul slujbei. Ioan opri poporul de a mai face gălăgie înaintea bisericii în timpul sfintei liturgii și a predicii, iar cineva dintre răuvoitorii lui îl pârî că ar fi oprit poporul de a mai cinste statuia împărăteșei.

Împăratul îi trimise scrisoare ca în 24 de ceasuri să părăsească Constantinopolul. El își în-

pachetă la repezeală niște haine și niște cărți și cu niște soldați fu dus la mare, unde îl aștepta notarul împărăției cu o corabie, care avea să-l ducă departe într-o pustietate la țărmul de răsărit al Mării Negre. Însoțit de soldați se urcă în corabie și porni. Abia se depărtă însă corabia dela țărm, și în Constantinopol se simți un groaznic cutremur de pământ. Poporul află că episcopul lor a fost dus, deci înarmat cu săcuri și cu ciomege merse la palatul împărătesc și începu să bată în poartă și să strige: — Dați-ne pe părintele nostru! Dați-ne pe episcopul nostru! — Un preot bătrân intră în palat și zise împărătesei: — Eudoxie, să știi că voi nu veți mai putea domni aici dacă nu veți aduce pe Ioan înapoi, căci poporul e înfuriat și e în stare să vă sfășie și să facă vărsare de sânge. Fie-ți milă de copiii tăi!

Împăratul trimise pe însuși notarul împărăției cu o corabie care mergea mult mai repede, și ajungând corabia cu Ioan, îl chemă înapoi. Ba împărăteasa îi trimise și o scrisoare, în care zicea că ea nu e vinovată, ci omenii răi au făcut-o aceasta.

Ioan veni acasă, dar la sărbătorile Paștilor din anul următor, care era 404, fu învinovățit cu alte lucruri din partea dușmanilor săi că anume nu s'ar supune puterii împărătești. Din nou fu deci chemat la palat, unde i-se porunci să părăsească Constantinopolul numai decât. El răspunse împăratului: — Eu dela Dumnezeu am primit sarcina să păstoresc acest popor; iar tu, împărate, dacă vrei să mă alungi, scoate-mă cu puterea, ca să știe poporul că nu de voie bună, nici din ură față de slujba mea și de el l-am părăsit. Apoi să știi împărate, că mie nu-mi poți tu face nici un rău. Tu mă ameninți că mă vei despoia de averi. N'ai de ce mă despoia, căci eu n'am averi, și tot ce am avut am împărțit cu săracii. Apoi că mă vei duce undeva departe în pustietate? Nu mă vei putea duce undeva atât de departe încât să nu fie Dumnezeu cu mine. Apoi dacă e Domnul cu mine, cine va putea să-mi facă rău?

Împăratul stăruia să plece, și el făgădui că va pleca dar numai cu forța.

Spuse prietenilor săi că trebuie să plece, dar 40 de episcopi merseră în delegație la împăratul și îl rugară să nu facă lucrul acesta tocmai în sărbătorile învierii, ca să nu se verse sânge tocmai în sărbătoarea bucuriei. Împăratul mai așteptă până după sărbători, iar Ioan mai boteza vre-o 3000 de persoane, apoi îngenuchind încă odată în biserică sa, a mulțumit lui Dumnezeu de toate, și însoțit de soldați într-o noapte fu dus la mare și pus într-o corabie, iar când se lumina de ziuă, corabia era departe către Asia, iar până se află poporul, era poate chiar în Asia.

La Miceia se îmbolnăvi, și zăcu un an. Mai mulți prieteni îl căutară și voiau să-i dea bani, dar soldații nu permiteau să primească nimic, căci ei primiră poruncă să-l facă să moară pe drum. După ce se mai însănătoșă așa ca să poată merge, fu dus pe jos preste întregă Asia și preste pustierile Armeniei timp de doi ani, în care fu mai mult bolnav decât sănătos. Îl dureau capul și nu putea dormi, avea dureri grozave de stomac și vomități dese. Rugă pe soldați să-l lase într'un sat să se mai odihnească, căci erau trei ani de când călătorea în felul acela, dar aceia nu-l lăsară, ci-l mai duseră încă vre-o 15 kilometri pe jos, când Ioan căzu de pe picioare, își scoase sfânta Cuminecătură pe care o avea în sân de când fusese slujba mai pe urmă, se cuminecă, apoi oftând odată: — Mărit fie Dumnezeu pentru toate! — își dădu sufletul la 14 Septembrie 407, în al 60-lea an al vieții, și după 9 ani și 7 luni de episcopat, din cari trei îi făcu pe drumul greu al surghiunului.

La anul 438, împăratul Teodosie cel Tânăr, vrând să repare într-o greșală părinților săi, îi duse osemintele la Constantinopol și le așeză în biserică numită „a sfinților Apostoli“, care fuse

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Un martir al creștinătății este fără indolală pâr. călugăr redemptorist Forner, care a îngrijit întreagă viața sa pe leproși din San Paulo, un stat din Brazilia (America de sud). În sfârșit s'a infectat și el de grozavica boală, însă tocmai de aceea cu și mai mare râvnă a început să-l îngrijească pe semenii săi. A ajuns cu el până acolo încât se cuminecua aproape zilnic. Opt ani a suferit pâr. Forner de lepră, care pe urmă i-a atacat și mâncat gâtul. Când n'a mai putut spovedi și sluji, s'a îngrijit de un alt preot, iară el a murit, cu sufletul împăcat, între al săi.

Guvernul italian ajută misiunile. Poporul și guvernul italian tot mai mult se alipește de biserică știind că numai aceasta este calea cea adevărată și bună. Ideile și lucrările porinite de biserică sunt ajutate cu drag de popor și sprijinite de guvern. Astfel se spune că în curând se va aduce o lege prin care Ministrul de Finanțe va da ajutoare bănești misiunilor italiene din toată lumea.

Se ieftinește sarea. Am scris și noi despre măsurile de ieftinire luate de noul guvern. În zilele acestea s'a hotărât la ministerul de finanțe ieftinirea sării. Pe viitor sarea va fi mai ieftină cu 50 de bani la kilogram.

O nuntă ca în povești. Săptămâna trecută Egiptul întreg a fost în sărbătoare. Au sărbătorit cu toții căsătoria regelui lor Faruk cu frumoasa Farida, fata judecătorului Sulfikar. A fost o nuntă ca în povești cum Egiptul n'a mai văzut de mult. Căsătoria s'a desfășurat după toate regulile legii musulmane. Pe tronul Egiptului, cel mai vechi tron al lumii, s'au urcat cel mai tineri regi. Amândoi mirii sunt foarte tineri, n'au decât 17 ani.

O legiuire bună. Până acum adevărata căsătorie în fața legii era căsătoria făcută la Ofișul stării civile. Căsătoria religioasă era lăsată la bunul plac al mirilor, în fața legii nu costa. Se spune însă că ministerul cultelor ar fi cerut ministrului de justiție ca de-acum căsătoriile civile să n'albă nici o valoare, dacă nu sunt urmate și de căsătoria religioasă. O măsură bună, care ar pune capăt multor lucruri rele dela noi.

Fapta desnădăjduită a unui nebun. Turcul Mohamed S. Kinges era socotit drept cel mai bogat om din orașul Saralevo (oraș din Bosnia în Iugoslavia). De fapt însă și-a pierdut întregă averea prin speculații la bursă. Văzându se ajuns la deplină sărăcie, s'a dus la un ciornicar, i-a predat ultimul ban de aur ce l-a avut, rugându-l să-l facă un glonte de aur. Pe urmă apoi s'a împușcat în inimă cu el.

catedrala lui. În veacul XII, când Constantinopolul era amenințat de Turci, fură duse la Roma, unde se cinstesc și acum sub un altar în biserică sfântului Petru, și scriitorul acestor șire a avut norocirea să vadă sicriul care cuprinde rămășițele pământești ale sfântului Ioan Gurădeaur, și să rostească o rugăciune asupra lor. Aceasta este istoria pe scurt a celor „trei lerari“, unul fiu de avocat, unul de episcop și unul de militar, sfinți și zmeriți la mijlocul lumii păcătoase și îngâmfate.

Fiul lui Franz Ferdinand arest. la Viena. Roata lumii se schimbă mereu. A ești bogat și puternic, de tremură o lume în trează în fața ta, mâne sărac și neștiut nimeni poți ajunge să cerșești mila slugă tale. Așa se spune că prințul de Hohenlohe, fiul fostului moștenitor al Austro-Ungariei, fost arestat zilele trecute la Viena, în capitala moșilor săi. Pe când trecea pe o stradă soflă sa, prințul a văzut în fereastra unei prăvălii, o reclamă interesantă. Voind să o arde sofle sale, din greșală a spart geamul. Imediat a fost arestat de poliție. După ce a plătit în paguba a fost lăsat liber.

Singura țară fără șomeri este astăzi Bolivia din America de Sud, cu 3 milioane locuitori, dintre cari jumătate indieni. Acolo sunt foarte mari bășagari de zinc. Guvernul bolivian a încercat să introducă în țară străini, dară el nu s'au putut obișnui cu clima de acolo și astfel boliviienii au mare nevoie de brațe muncitoare.

Al 20-lea copil. Femeia Elena Lavina din Roma, în vârstă de abia 42 ani, a născut zilele trecute la clinică al 20-lea copil. Cel dintâi copil l-a avut pe când era de 16 ani. Toți cei 20 copii trăiesc. Di Mussolini i-a trimis numai decât în dar 3000 de Lire și apoi a poruncit guvernatorului orașului Roma să se îngrijească pentru bărbatul ei de o ocupație și cvartir corespunzător.

Și Ungaria ia măsuri împotriva Evreilor. Ca peste tot locul, așa și în Ungaria, vecina noastră dela asfințit, Evreii au pătruns în toate ramurile vieții, reușind să apuce cele mai bune locuri, lăsând băștinășilor doar dreptul de-a cerși. Cum era și firea, cei mulți au început lupta de curățire a pământului lor de acești oaspeți nepoștiți și nedoriți. Astfel se spune că guvernul ungurean a luat măsuri pentru îndepărtarea evreilor din ocurile invadate de ei.

Foc mare în Canada. În săptămâna trecută un puternic foc a izbucnit la unul din cele mai mari seminarii din Canada. Seminarul numit „Sacre Coeur“ a fost în întregime nimicit de foc. Mai mulți copii, cari se refugiaseră pe acoperiș, au căzut în flăcări cu toții. Numărul morșilor trece de 40.

Veverița la dentist. Un american din Greenville avea o veveriță îmblănzită. Dar, spre supărarea lui, veverița avea dinții strâmbi și nu putea să spargă nucile. Ca să îndrepteze răul, americanul a chemat un dentist, care îi pus alți dinți.

Păpăradă din 75 mii de ouă. Astfel de păpăradă nu s'a pregătit în nici o bucătărie europeană, nici la vre'un ospăț de om bogat, ci în Palestina. Dealungul drumului ce duce din Siria la Ierusalim, povestește un călător, o bandă de arabi înarmați au oprit un camion încărcat cu 75 mii de ouă. După ce au dat jos pe șofer și pe ceilalți călători evreii i-au stropit cu benzină și l-au dat foc. Între camionul a ars, iar ouăle spărgându-se în cădere s'au făcut la căldura focului într-o păpăradă uriașă, bineînțeles că fără unsoare și ulei.

Au mâncat carne de păsări turbate. În comuna Brănești din județul Covurlui s'a întâmplat zilele trecute o groznică nenorocire. Fără să știe, 18 oameni au mâncat carne de găini turbate. Doi din ei au mai fost și mușcați de un câine turbat. Toți au fost duși la spital, unde în urma îngrijirilor ce li s'au dat au fost puși în afară de orice primejdii.

Moartea tragică a unui preot.

Preotul român unit Alexandru Banea din Făget (Jud. Târnava Mică) era cam boinăvicios de un timp încoace. Eșind într-una din zilele săptămânii trecute în curte, să ajute la sosirea fetel și ginerelui său, și trecând în dreptul fântânii, a alunecat și a căzut în fântână cu capul în jos. Cum până la apă sunt vreo 8 metri, iar apa înșasi este de vreo alți 8 metri, preotul a murit numai decât. Pe când l-au scos, nu mai era decât cadavru. Păr. A. Banea moare în vârstă de 52 ani și a fost deplâns de întreg jurul. Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii! Păr. profesor Teodor Megieșan din Blaj, care deplânge la păr. Banea pe socrul său, îi exprimăm sincererele noastre condoleanțe.

Groznică nenorocire la un circ.

O groznică nenorocire s'a întâmplat zilele trecute, în cursul unei reprezentații, la un circ, în apropiere de orașul Pecs (Ungaria) în fața publicului dornic să vadă la minunății trebuia să se producă și un imblânzitor cu trei lei. Deodată una din fiară s'a repezit asupra imblânzitorului său, trântindu-l la pământ. Întărită de sânge s'au repezit și ceilalți doi lei asupra lui, sfârticându-l în bucăți în fața oamenilor îngrozii și neputucioși.

Inspectoratul Pregătirii Premilitare, în înțelegere cu Societatea de Radiodifuziune, a organizat „Ora Premilitară” care va avea loc în fiecare a doua și a patra Duminică din lună, la ora 4.

Cruzimea unui tată.

O groznică nenorocire familiară s'a întâmplat zilele trecute într-un sat din Cehoslovacia. Țăranul Emeric Kábobici din Rénovice de lângă Nitra, era de multă vreme în judecată cu un cumnat al său pentru un petec de pământ. Dar n'a câștigat, și averea toată i'a dat pe la avocați și judecători. Văzându-se sărac lipit pământului, cu o familie plină de copii, în mintea lui a încolțit un gând negru și rău: să-și omoare soția, copiii și pe el, ca să nu rămână pe drumuri. Și așa a și făcut. După ce și-a înjunghiat soția și-a sugrumat pe rând copiii și apoi s'a omorât și el. N'a scăpat decât o copilă de trei ani, care văzând cum tatăl său omoară pe ceilalți ai casei, a fugit și s'a ascuns.

Cântărit în aur.

Despre bogăția mharajabililor (prinților) indieni se povestește lucruri într'adevăr uimitoare. Credința generală este că ei sunt foarte săracii și nu știu decât să strângă la averi. Totuși sunt și între ei oameni miloși, cari se îngrijesc și de supușii lor mai săraci și li ajută. Astfel se spune că de ziua nașterii sale prințul din Bikenes India a pus de l-au cântărit în aur și prețul acestui aur l-a dat săracilor pomană. Firește că supușii săi ar dori ca ei să trăiască foarte mulți ani și să fie cât se poate de gras.

Pământul scăpat de o mare primejdie.

O gazetă franceză scrie că pământul a trecut în Octombrie pe lângă o mare primejdie, pe care cei mai mulți dintre noi nici n'am bănuț-o și era cât pe aici să se sfârșească odată cu lumea asta. Spun astronomii că o mare stea s'a apropiat de pământ și era aproape să-l atingă, l-a mai trebuit numai 600 mii kilometri, o nimica toată și pământul ar fi fost făcut praful. Ceva asemănător s'a întâmplat în 1908 în Siberia, când din cauza unei stele căzătoare, mișcarea aierului așa a fost de puternică încât păduri întregi au fost puțuite și numeroase tărme de reni nimicite.

Cum se lecuiau Chinezii

Înalte vreme, până la pătrunderea civilizației în China, bolnavii chinezi erau tratați cu leacuri cari de cari mai interesante. Dacă era sărac atunci medicii îi hrăneau cu ceva mai leftin care nu-i folosea nimica, sau îi provoca de cele mai multe ori moartea. Dacă era mai bogat atunci se încerca lecuirea lui cu mustață de tigru tăiată mărunț, cu corn uscat de rinocer sau cu rădăcină de mătrăgună. Mătrăguna era în mare cinste la Chinezi și chiar și la Europeni și era socotită ca având o mare putere de vindecare.

Chelia se poate vindeca prin operație

Profesorul Dr. G. Anfricht din New-York (America de Nord) a ajuns la convingerea că chelia se poate vindeca prin operație. El s'a convins anume că oamenii cheli au pielea capului foarte întinsă, atât de întinsă încât rădăcinile părului nu mai sunt în stare să nutrească părul, care astfel cade. Chelia se întâmplă numai la vârsta după 20 de ani, fiindcă numai atunci crește capul deplin, pe când pielea nu se poate desjans întinde. Doctorul G. Anfricht taie pielea capului, o lărgțește și spune că astfel rădăcinile părului s'ajung din nou la putința de a nutri părul, și chelia se vindecă. Scriitorul acestor rânduri, chel și el, nu crede până nu va vedea astfel de operații bine reușite și la noi în Europa.

Cărți nouă

Educația nouă în școala activă de Toma Cocișiu director școlar Blaj. Tipografia Seminarului. Editura autorului. 63 pagini, 24/16 cm.

O nouă carte a dlui Toma Cocișiu care completează de minune celelalte publicații ale școlii de experiență din Blaj.

Cartea este rodul interesantelor experiențe pe care dl Toma Cocișiu le face la școala Dsate, pentru introducerea metodelor noi de educație în învățământ. După ce se lămurește, care este interesul și rostul școlii active, țelurile pe care le urmărește, se arată gruparea materiilor în școala activă în jurul unor „idei centrale”, în jurul unui „centru de interes”, în jurul unei „teme” sau în jurul unui centru de viață. Pe baza acestor centre se clădește astfel planul de studii care apoi prin cercetarea și studiul elevilor ajutați de învățător este dezvoltat. Se arată cum se muncește apoi la această școală care urmărește să trezească cât mai mult dragostea elevilor pentru carte, să le dea cât mai multă libertate în gândire și în studiu, să facă din ei niște mici creatori.

Nici orariul nu mai este cel fix din celelalte școli, aci munca fiind regulată, nu de clopoțel, ci de dorințele elevilor.

Pentru menținerea ordinii elevii au o poliție a lor, care judecă purtările rele ale unora din ei și dictează pedepsele.

Cel mai important eveniment al ultimului sezon radiofonic îl constituie fără îndoială noua **BATERII DE ÎNCĂLZIRE DURA-OPTIMA (Acumulatori uscați)**. Întrebunțate de un an la aparatele de radio ele au produs în rândurile radiofonistilor cea mai mare satisfacție. Nu necesită nici o încărcare sau vre-o îngrijire specială. Se găsesc la toți revânzătorii. Cu lămuriri tehnice vă stă la dispoziție **UZINELE DURA S. A.** din Timișoara. 892 (2-2)

După ce ai citit această gazetă, dă-o s'o cetească și alții, ca să vadă și ei că „Unirea Poporului” este cea mai credincioasă prietenă a țărănilor noștri.

POSTA GAZETEI

Pop Victor, Almașu. Triod cu litere străbune nu s'a tipărit.

Alte sume: Asoc. Minieră pe Cuxe „Albini” Zlatna 6000, Bâldean Ioan 214, Duc Zosim 350, Văd. Pop Gavril 226, Aurel Modi 100, Ioan Mureșan 89, Sărbu Aurel I. Nicolae I. Toma 250, Trifan Bogdan 103, Pop Ioan 164, Vasile Regep 359, Murar Cornel 90, Gheorghe Trăușan 89, Ioan Anderco 240, Todea Grigore 170, Pop Vasile Nicopoi 250, Ioan Crăciun I. Gheorghe 160, Avram Vasile I. Ioan 100, Ilie Borz 60, Mihai Erdeș 164, Ștefan Tecariu 75, Nilca Petru 50, Fereian Ioan 810, Radu Traian 120, Of. paroh. Gărceni 250, Stoian Ilie 345, Cristofor Turcea 164, Selegean Petru 75, Pavel Ștefescu 236, Emil Sasu 270, Dun Teofil 112, N. Noaghiu 100, Muntean Iacob 143, Hodoș Gheorghe 342, Trăilă Crăciunel 175, Pr. Cicoară Ilarie 595, Corlaci Ion Palița 38, Pinte Ioan 74, Of. paroh. Sănmărtinul de C. 75, Traian Mihalca 164, Baci Dănilă 38, Titu Liviu Cernea 192, Nicodin Roșca 100, Gligor Felea 280, Nicolae E. Ferr 160, Patriciu Pop 164, Moșă Gavril 174, Dușă Nicolae 164, Victor Tămaș 164, A. M. Dumitrean 270, Vasile Băcilă 40, Susana Tătar 164, Cozmuța Ioan 250, Ana Todoran 625, Șimon Gheorghe 100, Dumitru Boeriu 350, Chira Vasile 246, Botoș Simion 120, Sălăgean Anton 60, Ioan Oniga 600, Cornel Dascăl 75, Marian Toader I. Ioan 20, Maria Cernea 103, Victor I. Opreșu 191, Dumitru Pleșea 160, Sociat Dumitru 89, Lazar Vermeșan 250, Bologa Ion I. Teodor 75, Ungurean Partenie 100, Gheorghe Bumb 75, Furda Alex. 214, Cadar Gheorghe 89, Frenți A. Cojocariu 175, Țalan Teodor 164, Cocan Gheorghe 164, Rus Teodor 308, Andreiu Culic 275, Văd. Luiza Cocian 175, Iuliana Aliciu 70, Augustin Giurca 178, Irinuța Soconțiu 60, Lazar Caba 75, Of. paroh. gr. cat. Sibiu II 990, Nicolae Oancea 75, Alex. Pop 164, Ieronim Morariu 162, Ignat Petru 75, Teofil Hossu 270, Bai Ioan 178, Nicolae Ticaciu 1550, Alexandru Stan 75, Dumitru Andrei 38, Boar Vasiliță 220. Popa Virgil 100, Man Ioan 180, Vidican Nicolae 600, Anghiuș Iuliana 450, Neamț Benjamin 75, Nicolae Pușcă 75, Ilie Fărcaș a Simion Cozmi 75, Mihail Ant. Lucaci 75, Ion Conea 50, Costică L. Ghilea 74, Ioan Vereș 450, Eugen Bran 164, Bis. gr. cat. Brebi 650, Maria Ignat 110, Havrinca Gh. I. Gligor 90, Contor Nicolae 100, Gheorghe Berariu 225, Bărsan Ioan 50, Ștefan Ioan 50, Toderan Ion 50, Botor Dumitru 264. Mărcuș Ioan 75, Dionisie Muntean 294, Țicla Alexă 160, Grigorie Coman 164, Mailat Traian 75, Vasile Radu 410, Dumitru I. Sescu 10, Bucșe Ion I. Matei 50.

Nr 400—1938

Concurs la ajutoare

Cu termenul de 1 Martie 1938 publicăm concurs pentru împărțirea următoarelor ajutoare, din fondurile arhidiecezane, destinate tinerilor cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Sterca Șuluțiu.

1. Șase (6) ajutoare à 4000 lei, patru (4) ajutoare à 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei, pentru tineri, cari studiază, la facultățile de litere, drept, medicină, științe, la politehnică, Academii comerciale și de Agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi de liceu din clasele superioare.

3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei, pentru elevi de liceu din clasele inferioare. La împărțirea acestor ajutoare vor fi preferați consăngenii fondatorului.

II. Din fundațiunea Vancea cassa-arhidiecezand.

1. Un (1) ajutor de 3000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități.

2. Un (1) ajutor de 2000 lei pentru tineri, cari studiază la Academii.

3. Un (1) ajutor de 1500 și trei (3) ajutoare de câte 1000 lei pentru elevi cari studiază la liceul de băieți din Blaj.

4. Opt (8) ajutoare à 600 lei pentru elevi dela școala normală de învățători din Blaj.

5. Două (2) ajutoare à 1500 lei și două (2) ajutoare à 1000 lei pentru eleve cari studiază la școalele secundare din Blaj, având preferință fiicele de preoți arhidiecezani.

6. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 250 lei pentru ucenici de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea-Alumnate.

Cinci (5) ajutoare à 1000 lei pentru eleve sau elevi dela școalele secundare din Blaj cari sunt alumnii ai internatelor de pe lângă școalele respective.

Consăngenii fondatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus”, fiii preoților noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Simeon Pop Mateiu.

Două (2) ajutoare de câte 1500 lei pentru tineri, cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Augustin Ladoy.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri, cari se pregătesc pentru cariere: industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VI. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Două (2) ajutoare à 500 lei pentru elevi dela școala normală de învățători din Blaj.

VII. Din fundațiunea Constantin Alutan.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități, Academii, sau la școale secundare de ori ce fel, având preferință rudele.

VIII. Din fundațiunea Alexandru Filip.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru elevi de școale secundare. Consăngenii au preferință.

IX. Din fundațiunea Dionisiu St Șulufiu.

Două (2) ajutoare à 1000 lei pentru studenții universitari și pentru elevi de școale secundare.

X. Din fundațiunea Demetriu Muntean din Bradu.

Două (2) ajutoare à 250 lei pentru ucenici de meserii din distr. Sibiu.

XI. Din fundațiunea Dr. Isidor Marcu.

Patru (4) ajutoare à 600 lei, destinate cu preferință pentru consăngenii ai fondatorului, în locul prim descendenți ai fraților săi, cari învață la industrie, comerț, sau alte școli.

De ajutoarele, date din fondurile arătate mai sus, se vor putea împărțiși tineri români uniți cu purtare bună și progres în studii.

Concurenții vor avea să înainteze cererile către Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj, în termenul prevăzut mai sus, adevă **până la 1 Martie 1938**, cel mai târziu, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar (1936—37) în copie autentică.

2. Extras de botez dela preot.

4. Certificat de frecvență pentru anul școlar corect (1937—38). Pentru elevii dela școlile secundare, arătarea notei medii dela finea semestrului încheiat.

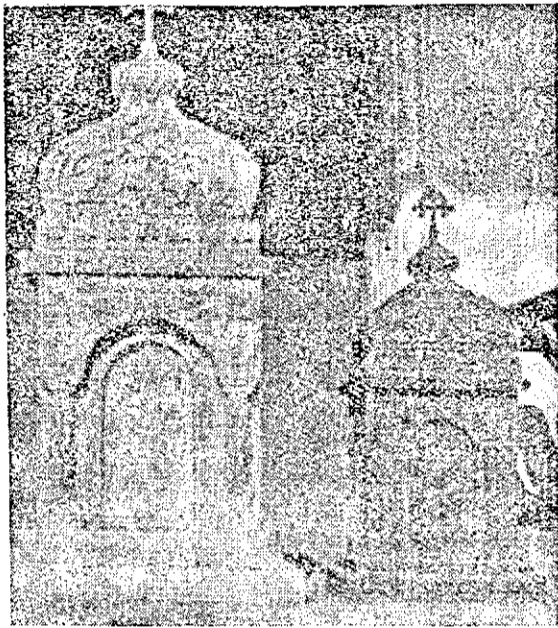
Pentru *dovedirea consăngenității* cu fondatorul, se vor anexa certificate dela oficiile parohiale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică, care să arete gradul de înrudire.

Blaj, din sedința consistorială ținută la 19 Ianuarie 1938.

Dr. Alexandru Nicolescu
Arhiepiscop și Metropolit

De vânzare

O garnitură completă de treierat, cu motor cu aburi, marca „Nikolson”, 6 H. P., doba 1200, în perfectă stare de funcțiune. A se adresa la Luca Prună, Șercaia, jud. Făgăraș. 912 (2—3)

(1 chivot mărimea: 70 pe 30 cm. cu 3000 lei). || (1 chivot mărimea: 50 pe 22 cm. cu 2000 lei).

Se execută: chivote, cruci, sfeșnice, iconostase, precum și orice obiecte sculptate din lemn tare, pentru biserici și particulari, cu prețuri modeste!

A se adresa:

VODĂ ILIE

sculptor

(915) 1—1

Gimnaziul Industrial—Blaj

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 744/1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2831/1937 a judecătoriei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Petlan și Semengei repr. prin avocatul Dr. Albert Gross pentru încasarea creanței de 1234 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Ianuarie 1938 orele 4 p. m. la fața locului în Zagăr la Nr. 267, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 căruță, 2 cai albi, 1 butoi cu vin etc. în valoare de 19.700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 11 Ianuarie 1938.

(914) 1—1

Portărei FLEFLEA

Biblioteca Universității Reg. Ferdinand I., Cluj

Concurs

Rectoratul Universității „Regele Ferdinand I.” din Cluj publică concurs pentru ocuparea postului vacant de șef-legător la Biblioteca Universității, cu salariu bugetar brut de Lei 3400 lunar.

Candidații vor depune la Direcțiunea Bibliotecii Universității Cluj, până la 31 Ianuarie 1938, o cerere cu următoarele acte în original: extras de naștere, certificat de cetățenie, certificat medical, certificat militar eliberat de Cercul de Recrutare, carte

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

de meșter sau de calfă, brevetul de meșter și certificate de școlaritate (școală profesională, tehnică, de meserii, etc.).

Condițiile concursului sunt afișate Biblioteca și se trimit prin poștă, la cerere.

No. G. 1193—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1193—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantei Banca Târnaveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic E. yedy din Blaj pentru încasarea creanței de 4055 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 4 Februarie 1938 orele 10 p. m. la fața locului în Căminul Mare, domiciliul urmăriților No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 șorci, 2 vaci, 4 oi, 1 car, un coșer un cot și 4 rațe în valoare de 15.700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 17 Ianuarie 1938.

916 (1—1)

ZAIȚA, portărei

No. G. 570—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 570—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favoarea reclamantului Banca Târnaveană S. A. din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic E. yedy din Blaj pentru încasarea creanței de 4365 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 4 Februarie 1938 orele 14 p. m. la fața locului în Căminul Mare, domiciliul urmăriților No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 șorcu, un coș, un cotet, 2 vaci, măzută și 2 lavițe în valoare de 16.100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 17 Ianuarie 1938.

917 (1—1)

ZAIȚA, portărei

AVIZ

Cu deosebită plăcere îmi permit a face cunoscut Onorabilului public din Blaj și jură că începând cu ziua de 14 Ianuarie a. c. am deschis un mare magazin de manufactură sub firma

„Aurelia Brudariu”

Magazin de manufactură
Strada Regina Maria 32

unde se va putea cumpăra cu prețuri extrem de reduse tot felul de

manufactură și bumbac
Serviciu prompt și conștiincios

Rog cercetați magazinul și Vă veți convinge de veracitatea afirmațiilor mele.

(913 2—3)

AURELIA BRUDARIU

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!